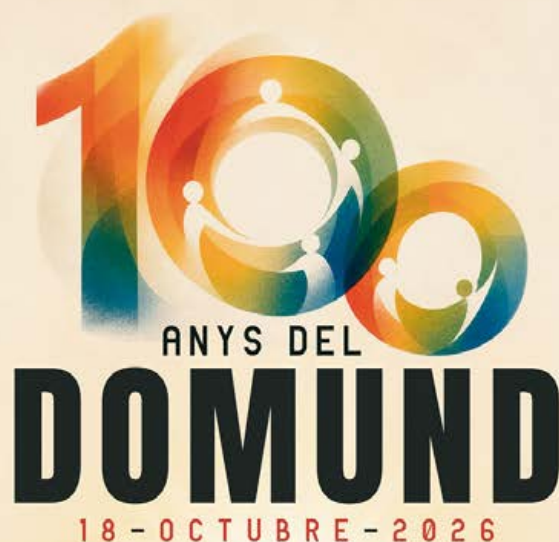


Full diocesà

18 d'octubre del 2026

p5 —Celebració dels 300 anys del campanar de Moià

p6 —Beatificat l'arquebisbe i comunicador Fulton Sheen



UN EN CRIST, UNITS EN LA MISSIÓ



#domund
COL-LABORA EN DOMUND.ES

«Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu»

Diumenge XXIX durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honrós, tot i que no em coneixes.

Jo sóc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo sóc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

(45,1.4-6)

Salm responsorial

Doneu al Senyor honor i majestat.

[95]

Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

(1,1-5b)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana,

i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

(22,15-21)

«No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats»

«De qui és aquesta figura i aquesta inscripció?»

Andrey Castrillón, prev.

Déu no va voler ser representat per estàtues, escultures o pintures. Israel ho tenia prohibit. Cap obra feta per mans humanes no podia pretendre donar forma al seu misteri i molt menys tancar-lo dins una figura. El Gènesi, en canvi, parla d'una imatge volguda per Déu: «Fem l'home a la nostra imatge i semblança» (Gn 1,26). La petjada divina ha estat posada, així, en la persona humana, en la seva dignitat, llibertat i capacitat d'entrar en relació amb el Creador i amb els altres.

Aquest rerefons permet d'entendre millor l'evangeli. La moneda que presenten a Jesús duu l'efígie del Cèsar i la inscripció que li atribuïa una condició vinculada a la divinitat. Per a la fe d'Israel, que havia après a fugir de qualsevol representació divina, tenir-la a les mans no era pas una qüestió superficial: s'entrava fàcilment en el terreny de la idolatria.

Jesús porta la situació cap al que és fonamental: «Doneu a Déu allò que és de Déu.» És difícil no sentir aquí el ressò del Gènesi. Portem encunyada la imatge de Déu i, encara que de vegades l'enfosquim, desfigurem o arribem fins i tot a desconèixer-la o rebutjar-la, el Senyor continua veient en nosaltres el segell que ens hi va posar des del principi.

Donar-li, doncs, el que és seu implica tota la nostra existència. Portar aquest segell ens dona una dignitat que cal respectar sempre. Ni l'altre, sigui qui sigui, ni nosaltres mateixos quan ens costa d'acceptar-nos, perdonar-nos o cuidar-nos, no podem ser tractats de qualsevol manera. Jesús és «imatge del Déu invisible» (Col 1,15), i seguir-lo és la manera de deixar que tota la nostra realitat es vagi assemblant cada cop més a Aquell que ens ha creat i ens ha marcat amb el signe indeleble del seu amor.



La imatge



La trampa de fariseus i herodians contra Jesús és també la relació entre la fe i la política. Fem per manera de no caure-hi! La política és variable; en canvi, l'adhesió a Déu —la fe— és absoluta.

Si el tribut s'ha de pagar amb una moneda de l'emperador, qui s'hi oposi no serà pas per això més creient. Per a no prendre una raó política com la pròpia del creient, cal un treball fi de discerniment.

El tribut de la moneda (1516). Ticià



Agenda

Lit. hores: Setmana I

19 dilluns

— Sant Pau de la Creu, fund
— Santa Laura, vídua
— Sant Pere d'Alcàntara, framenor
Ef 2,1-10 / Salm 99 / Lc 12,13-21

20 dimarts

— Santa Irene, vg. mr.
Ef 2,12-22 / Salm 84 / Lc 12,35-38

21 dimecres

— Stes. Celina, Griselda i Úrsula, mrs.
Ef 3,2-12 / Is 12 / Lc 12,39-48

22 dijous

— Sant Joan Pau II, papa
— Santa Maria Salomé
Ef 3,14-21 / Salm 32 / Lc 12,49-53

23 divendres

— Sant Joan de Capestrano, fundador
Ef 4,1-6 / Salm 23 / Lc 12,54-59

24 dissabte

— Sant Antoni Maria Claret, bisbe fund.
Ef 4,7-16 / Salm 121 / Lc 13,1-9

25 diumenge XXX durant l'any / Cicle A

Mare de Déu del Collell
— Sant Bernat Calbó, bisbe
Ex 22,20-26 / Salm 17 / 1Te 1,5c-10 / Mt 22,34-40

Patrimoni romànic i art contemporani, dues propostes per a la tardor

Redacció



La descoberta del patrimoni medieval d'Osona i una reflexió artística sobre l'herència i la memòria centren dues propostes culturals d'aquesta tardor: el cicle de vi-

sites «Osona romànica» i l'exposició «Tot el que no hi ha», a L'Albergueria de Vic.

«Cases d'Oliba» i «Osona turisme» impulsen «Osona romànica», un programa de set visites guiades que tindran lloc del 17 d'octubre al 29 de novembre. Amb l'acompanyament de guies especialitzats, els participants podran aprofundir en la història, l'arquitectura i la iconografia de diversos monuments de la comarca. El recorregut començarà a Santa Maria de Seva i Sant Martí del Brull i inclourà, entre altres espais, Sant Pere de Casserres, el conjunt episcopal de Vic i Santa Eugènia de Berga. Les entrades ja es poden adquirir a través de Codetickets.

D'altra banda, L'Albergueria, Centre Cultural del Bisbat de Vic, acull fins al 8 de novembre «Tot el que no hi ha», de Laia Moretó Alvarado, fruit de la residència del Premi Beca L'Albergueria 2025. Mitjançant obres principalment de vidre, l'artista explora com els objectes, els rituals, els valors i els silencis que heretem contribueixen a construir la nostra identitat. La mostra convida a pensar en allò que conservem, allò que desapareix i els gestos quotidians que deixen empremta. Es pot visitar el divendres de 17 a 20 h, el dissabtes d'11 a 14 h i de 17 a 20 h, i el diumenges d'11 a 14 h.

Trobada diocesana de Vida Creixent a Navarcles

El pròxim 22 d'octubre, Navarcles acollirà la trobada diocesana de Vida Creixent del bisbat de Vic.

Aquest moviment cristià de gent gran convida els participants a compartir una jornada de fe, reflexió i convivència, sota el lema «Junts, seguim creixent».

La trobada tindrà el programa següent:

A les 10 del matí, arribada i acolliment dels assistents

A les 11, missa

A les 12, parlament del P. Joan Font, claretia i consiliari diocesà

La jornada es clourà amb el dinar a les 13.30

Tot plegat serà una ocasió per a retrobar-se, enfortir els vincles entre els membres del moviment i continuar compartint el camí de la vida cristiana.



El campanar de Moià: tres-cents anys alçant la mirada



Moià celebra enguany el tercer centenari de l'acabament del campanar de l'església parroquial de Santa Maria, un dels elements més estimats i representatius de la vila. La inscripció que es conserva al capdamunt de la torre recorda que fou culminada l'any 1726. Tres segles després, la commemoració convida a conèixer aquest patrimoni i a renovar el vincle amb un campanar que ha acompanyat la vida de generacions de moianesos.

El moment central de la celebració va tenir lloc el dia 26 de setembre, a la plaça de Catalunya, amb l'espectacle «300 anys alçant la mirada». Sota la direcció artística del moianès Pau Arissa, la proposta va recórrer la història del monument mitjançant la música, el teatre, la dansa, la cultura popular i el so de les campanes. El diàleg escènic entre la plaça i el campanar va evocar episodis que han marcat la

vida de Moià i posà en relleu els valors patrimonials, simbòlics i espirituals de la torre.

L'acte va ser també una ocasió per a reconèixer allò que el campanar representa per a la comunitat de creients. Mn. Fulgence Hitayezu, rector de Moià i arxiprest del Moianès, destaca: «Les campanes han convocat a la pregària i a la celebració de la fe, han anunciat les festes i han acompanyat el comiat dels difunts.»

Segons Àlex Mur Creus, president dels Amics del Campanar de Moià, «la veu de les campanes forma part de la memòria compartida de la vila i expressa el lligam entre la parròquia i el municipi». Alçar la mirada cap al campanar esdevé, així, una invitació a recordar les arrels i a obrir-se a la transcendència del seu missatge.

Aquest vincle es va fer present igualment el 14 d'agost, en el tradicional repic de vigília de la Festa Major, presidit per Mn. Josep Maria Riba, vicari general del bisbat de Vic, que hi participà com a «campaner d'honor».

La recuperació del toc manual, impulsada pel grup de campaners des del 2020, ha retornat al cloquer una part essencial de la seva expressió sonora.

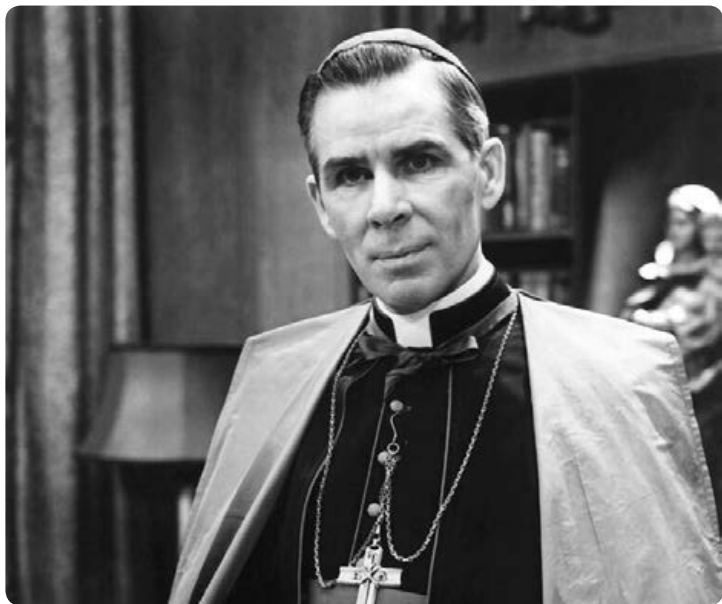
El programa del tricentenari, organitzat per l'Ajuntament, l'Associació d'Amics del Campanar i la Parròquia de Santa Maria de Moià, amb el suport del Bisbat de Vic, la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Barcelona i col·laboradors, comprèn concerts, visites guiades, repics, l'estrena d'una sardana commemorativa i activitats de divulgació patrimonial.

El concert d'orgue de Tots Sants i el Cant de la Sibil·la donaran continuïtat a la commemoració, que culminarà amb les campanes anunciant l'entrada de l'any nou.

A més, des del 28 de novembre fins al 31 de gener es podrà visitar al Museu de Moià l'exposició del Tricentenari "Dalt del campanar 360".

Una celebració que uneix memòria, cultura i fe, i encoratja a preservar aquest llegat per a les generacions futures.

Fulton Sheen, beatificat: un pioner de l'evangelització a través dels mitjans



L'arquebisbe nord-americà Fulton J. Sheen (1895-1979) va ser beatificat el propassat dia 24 de setembre a Saint Louis, als Estats Units, en una celebració presidida pel cardenal Luis Antonio Tagle, representant del papa Lleó XIV. La cerimònia va reunir desenes de milers de fidels i culminà un procés que havia patit diversos ajornaments.

Sheen és una de les grans figures de la comunicació catòlica del segle XX. Començà a arribar al gran públic amb el programa radiofònic «The catholic hour» i, durant els anys

cinquanta, es convertí en un rostre molt conegut gràcies al programa televisiu «Life Is Worth Living». Amb una pissarra i una gran capacitat oratòria, parlava de la fe i de les inquietuds de la vida quotidiana.

La seva importància rau en la capacitat d'explicar el cristianisme amb profunditat i un llenguatge accessible, combinant reflexió, proximitat i sentit de l'humor. Les seves intervencions sobre la família, el sofriment, la llibertat i la dignitat humana arribaven a milions d'espectadors, també de fora dels cercles catòlics. El seu èxit televisiu li va valer un premi Emmy.

Darrere aquesta projecció pública hi havia una vida espiritual intensa, sostinguda per una hora diària d'adoració davant el Santíssim. També va impulsar l'ajuda a les missions com a director nacional de l'Obra de la Propagació de la Fe als Estats Units. El miracle reconegut per a la beatificació correspon a la recuperació d'un nadó nascut l'any 2010 sense batec cardíac ni respiració.

Amb motiu de la beatificació, Lleó XIV va destacar el seu exemple i animà a trobar noves maneres de transmetre l'Evangeli amb alegria. El llegat de Fulton Sheen continua essent actual per a una Església cridada a fer-se present en els mitjans i en l'entorn digital amb autenticitat i un llenguatge entenedor.

Jornades de Formació per a Catequistes

La Seu d'Urgell acollirà, del 6 al 8 de novembre, les XVIII Jornades de Formació per a Catequistes, organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC), sota el lema «La família en la catequesi».

El programa combinarà ponències, tallers pràctics i moments de pregària i celebració. El sociòleg Àngel Belzunegui abordarà els nous escenaris familiars, mentre que Miguel López Varela, delegat de catequesi de Santiago de Compostel·la, aprofundirà en el paper dels pares com a destinataris i protagonistes de la transmissió de la fe. També es presentarà la proposta de catequesi amb pares del SIC.

Les inscripcions són obertes fins al 19 d'octubre, amb diverses opcions d'allotjament i la possibilitat de participar-hi només el dissabte. Per a més informació, podeu adreçar-vos a secretaria@sic-catequesi.cat.



El Domund del centenari: un en Crist, units en la missió



Ha arribat el dia del Domund, el cim del mes missioner, una diada que no pot quedar reduïda a la col·lecta. Avui ha de ressonar en nosaltres tot allò que és important en la vida cristiana. Des de la dimensió universal de la nostra fe, no podem oblidar la pregària, la formació i la cooperació personal i econòmica.

Tot això ho hem de desenvolupar en «el testimoniatge d'una comunitat fraterna i solidària on l'anunci de l'Evangeli trobi tota la seva força comunicativa», com ens diu el papa Lleó. Ser una comunitat fraterna significa treballar en comunió, tant en l'evangelització dins les nostres parròquies com en la col·laboració missionera. Per aconseguir-ho, hem de tenir ben present que «l'evangelització es realitza quan les comunitats locals col·laboren entre elles i quan les diferències culturals, espirituals i litúrgiques s'expressen plenament i harmoniosament en la mateixa fe.»

Aquest és el repte del món de les missions, de l'Església universal i de les nostres parròquies! Per això, el Sant Pare anima «les institucions i les realitats eclesials a enfortir el sentit de comunió missionera i a desenvolupar amb creativitat formes concretes de col·laboració entre elles per a la missió i en la missió.»

Germans i germanes de les diòcesis de Vic i Solsona, avui, en el dia del Domund, el Papa ens adreça aquesta crida: «Un en Crist, units en la missió.» És una crida que anem desenvolupant al llarg de tot el mes d'octubre i davant la qual no podem restar sords ni inactius. També hem de tenir en compte que l'esforç per fer-la realitat no pot quedar reduït a un sol dia, sinó que ha de ser una motivació constant al llarg de tota la nostra vida de fe, mitjançant la formació, la pregària i la cooperació personal i econòmica.



Ajudar el Sant Pare a donar suport als missioners

Romà Casanova, bisbe de Vic



Fa un segle que el papa Pius XI va instituir el Diumenge Mundial de la Propagació de la Fe (DOMUND). Des d'aquell 1926, arreu de la geografia catòlica, el penúltim diumenge d'octubre se celebra aquesta jornada que ens recorda la tasca dels missioners i missioneres: anunciant l'Evangelí, donant suport a les comunitats, ajudant a la promoció humana. Encara que els missioners són l'avantguarda de la *missio ad gentes*, tots els batejats som cridats a participar en la missió eclesial. El manament de Jesús: *Aneu per tot el món i prediqueu l'Evangelí* (Mc 16,15), ens pertoca a tots els cristians d'acomplir-lo. Per això, posant la mirada en les missions catòliques, tots hem de col·laborar-hi amb el nostre temps, la nostra oració, els nostres sacrificis i els nostres donatius. No és un simple ajut; és un compliment del mandat del Senyor.

El centenari del DOMUND ens recorda que tots els batejats som cridats a sostenir la missió amb la pregària, la generositat i el compromís personal

En aquests cent anys la situació ha canviat, tant en els llocs de missió com entre nosaltres. Solament indico algunes dades: el nombre de catòlics en territoris de missió ha passat de 6,8 milions a quasi 347 milions. El percentatge de catòlics en les missions ha augmentat d'un 2% a un 9%, i el nombre de sacerdots i religiosos s'hi ha multiplicat per 10. Aquestes xifres ens alegren i, al mateix temps, ens fan present tot l'esforç i generositat de tantíssimes persones de la nostra diòcesi que, per amor a Crist i a la seva Església, van col·laborar amb les missions; sense oblidar els molts missioners i missioneres de la nostra terra que s'hi van escarrassar en el treball evangelitzador.



Ara, en el centenari del DOMUND, se'ns demana la nostra aportació a la col·lecta, acompanyada de la pregària i del sacrifici per les missions d'arreu del món. Aquesta aportació ha de ser la nostra mà estesa a totes aquelles persones que per a viure amb dignitat necessiten també de la fe en Jesús, el Salvador de la humanitat. Tot el que es recull amb la col·lecta a les parròquies, amb els donatius i els llegats és lliurat al Sant Pare, el qual, conscient d'aquest fet, va expressar el seu agraïment amb aquestes paraules: «Gràcies per tot el que fareu per ajudar-me a donar suport als missioners.»

Adonem-nos que el DOMUND forma part de les Obres Missionals Pontifícies. És, en aquest cas, Lleó XIV qui, amb la seva estima per tota l'Església, fa arribar a cada lloc on hi ha necessitat l'ajut que fa possible que la missió evangelitzadora continuï viva per tot el món. És com el nostre cor que, amb el seu moviment de sistole i diàstole, recull la sang i l'envia, per tal que l'aliment i l'oxigen arribin a totes les cèl·lules del cos.

